

naš se že potlej vozi kedaj po taki cesti ali ne. Ko bi se pa vrglo na vprežno živino, bi pa tak davek kmeta, ki glešta kaj vprežne živine, celo potlačil, gospoda, ki živi lahko brez take živine, pa bi ne plačala vinarja za ceste, da-si jih rabi. Za gospoda bi to že veljalo, ali čudimo se, kako je bilo mogoče, da so kmetje na Koroškem, Gornjem Štajerskem in Českem vsedli nemškimi kričarjem na limanice ter so prosili za odpravo cestnine.

V drž. zboru sicer tokrat liberalcem ni obveljalo in so vsi konservativni poslanci, kakor en mož vstali zoper to, ali kdo vé, če ne bodo pa drugokrat, morebiti, kedar bodo liberalci prišli na krmilo, še tega vendar-le dognali. To bi pa potlej kar h krati šinil davek najmanj za 2 do 3 milijone kvišku in mi menimo, da je ta že itak večji, kakor je dobro ali komu ljubo.

To je vsekako pravično, da plačuje cesto tisti, ki jo rabi, huda krivica pa bi bila, da jo plačuje tudi ta, ki je nikoli ne rabi. Pač je cestnina sitna ali kakor še stojé sedaj razmere, ne dela nikomur krivice. Bode nam jo pač trpeti po takem še nadalje.

Interpelacija poslanca baron Gödel-Lannoy-a in tovarišev.

V zadnji seji drž. zbora je poslanec baron Gödel-Lannoy in tovariši staval do finančnega ministra, pl. Dunajewskega to-le interpelacijo:

Pri raziskovanju škode, katero je zadnji močni mráz po Spodnjem Štajerju napravil, se je le v slučajih, ako posestnik nima drugih prihodkov, kakor iz poškodovanega posestva, mu obljubilo, da se mu odjenja nekaj pri davku.

To načelo, ako se izpelje v djanju, pa puzročuje, da še je posestniku ves davek plačati, da-si mu je mráz morebiti ves pridelek pokončal in je on torej vse stroške in vso dnino za težake zastonj izdal. Tak davek pa bi si moral seveda od drugod vzeti ali si ga drugje prislužiti.

Prebivalci onih krajev, katere to postopanje hudo zadéva, mené, da tam, kjer ni prihodka, ni tudi davka plačevati in da se po takem zgorej imenovano postopanje nikakor ne zлага s človekoljubno postavo našo, usojajo si torej po podpisanih staviti do Njega ekscelencije g. finančnega ministra vprašanje:

1. Je-li Njega ekscelenciji to postopanje znano in

2. ali ima vis. finančno oskrbníštvo voljo kje kako ukreniti kaj, da se revščina, v kateri so vsled tega vinorejci, še ne pomnožuje brez potrebe.

Na Dunaju, dne 22. meseca oktobra 1886.
Gödel-Lannoy.

Burgstaller, Lienbacher, dr. Gregorec, Liechtenstein, Hayden, Thurnher, dr. Oelz, Karlon,

Šuklje, Doblhamer, Vucetich, dr. Fuchs, de Franceschi, Ciani, E. Bazzanella, Gentilini, Albertini, dr. Lorenzoni, Vidulič.

Gospodarske stvari.

Koristnost črnega grozdíča. (*Ribes nigrum*).

Sad črnega grozdíča diši nekakošno po steničje ali kakor brinjeve jagode. Ta sad deluje čistivno na kri in žene na vodo. Tudi se črno grozdíče v raznih oblikah zoper vnetja v grlu, zoper grižo in vodenico bolnikom s pridom daje. Listi in mehke mladike črnega grozdíča so prav dobre za krčevi ali oslovski kašelj, zlasti pri otrokih in previdno in pametno ravna, kdor si vsako leto nekaj tega zdravila nabere, v senci pod papirjem posuši, pred prahom dobro obvaruje, kar je pri vseh zeliščih in rastlinah, ki je za vunajno ali notrajno vraštvo rabijo, storiti zelo potrebno. Mladike se razcepijo, in potem z listjem vred na drobno zrežejo. Polno perišče na $\frac{1}{4}$ litra vode s 34 gramov kandičnega cukra na polovico vkuhan in precejeno se da zjutra, opoldne in zvečer bolniku piti in kašelj se poleže. Otrokom, ki bi samega zdravila radi ne pili, se primeša nekaj mleka. Če se črno grozdíče, ko je popolnoma zrelo, s suhega dreva natrga, v ne prevroči krušni peči dobro in počasno posuši, tako je to preizvrstno domače zdravilo proti vratobolu, oteklini, bezgavkam v požiravniku, pivki itd. Pol pitne kupice tega grozdíča se na $\frac{1}{4}$ litru vode skuha tako dolgo, da postane mehko in se potem skozi čisto čisto platneno capico stisne. Ti tekočini se pridene ravno toliko belega cukra, se oboje skuha, da se nekako zgošči in od tega se daje vsako drugo uro bolniku po kafejini žličici. Ta sok se sme tudi zraven drugega zdravila jemati.

Sejmovi. Dne 2. novembra v Vitanju in v Stradnu. Dne 3. nov. v Pišecah. Dne 4. nov. na Ponikvi. Dne 6. nov. v Lembergu, pri sv. Lenartu v Slov. gor., pri Novicerkvi, pri sv. Vidu v Halozah, v Brežicah, na Rečici in v Selnici nad Mariborom.

Dopisi.

Iz Ptuj. (Študentovska kuhinja. Prošnja do slovenskih domoljubov.) [Konec.] Doslej obeduje na dan od 15—22 dijakov, na mesec se bode okoli 500 porcij à 15 kr. razdelilo, kar stane na mesec 70 fl. in za eno šolsko leto 750 fl. Zares precejšnja svota; a ptujski Slovenci se je nismo prestrašili. Težilo nas je prvič to, da smo sami h krati zložili uže za vsak mesec nad polovico potrebne svote, drugič pa se zanašamo na znano in tolikrat